

De vajon mi lesz azokkal a kutyákkal, amelyek divatját múlták? Egy kutya átlagos életkora tíz-tizenöt esztendő, a kutyadivat pedig két-három-évenként változik.

Hová lesznek a „kikopott” kutyák? Jó volna tudni. Talán valahol, a város végén, van afféle kutyavásártér, ahol eladják ezeket az „uraságtól levetett” kutyákat a szegényebb, egyszerűbb embereknek.

•

Az utcán hallottuk:

- Imádják egymást. Az az ember lépést se tud tenni a felesége nélkül.
- Lépést nem, de ballépést igen – hangzik a felelet.

•

Egy ismert tudósunk minap az álomról tartott szakszerű, tudományos előadást.

Néhány nap múlva levelet kap.

Egy hölgy azt írja neki, hogy álmában sorsjegyet talált a földön, fölvette s nyert vele.

Mármost csak azt szeretné megtudni a tudóstól, hogy vásároljon-e csakugyan sorsjegyet s biztosítja-e őt arról, hogy valóban nyerni is fog.

Csak ezt szeretné megtudni, semmi mást.

-i.

1933. március 3., péntek, 5. old.

Arcélek

A társaságban idegen nyelvekről beszélgetnek.

Kiderül, hogy a társaság valamennyi tagja – orvos, ügyvéd, kereskedő – több európai nyelvet beszél.

- Én most perzsául tanulok – jegyezte meg a jó nevű sebész.

– Perzsául? – csodálkoztak a jelenlevők. – Mi jut eszedbe? Miért? Mi célból? Mi értelme annak, hogy te, akit az állásod és hírneved ideköt, perzsául tanulj? Más az angol, a német, a francia nyelv. Ezek fontosak a tudományos irodalom ismeretéhez. De a perzsa ...

– Értelme nincs sok, az igaz – felelt fanyar mosollyal a sebész –, csakhogy én néhány hónappal ezelőtt operáltam egy beteget, aki tud perzsául. Kivettem a vakbelét. Minthogy azonban a műtétért fizetni nem tudott, fölajánlotta, hogy megtanít perzsául. Azóta szorgalmasan tanulom ezt a távol-keleti nyelvet. Naponta veszek egy órát. Szépen haladok. Nagyon érdekes a perzsa nyelv. Eleinte fárasztott, de már beleszoktam. Végre is csak nem hagyom futni a beteget a kivett vakbelével, minden ellenszolgáltatás nélkül. Nincs igazam?

•

Az utcán hallottuk egy szakácsnőtől:

– Az anyám szalicillal hintette meg a fejemet, mielőtt Pestre jöttem, mégis megromlottam, mint a befőtt.

Arra gondolunk, hogy mekkora nagy művész volt Shakespeare. Milyen jól tudta beszéltetni az embereit. Ő észrevette, hogy az emberi lélek nem menekedhet mestersége börtönéből. Minden alakja foglalkozása köréből szedi hasonlatait. Minden kiejtett szó tükör, mely lelkünk belsejét mutatja.

•

A súlyos gazdasági helyzet idézte elő, hogy manapság a pesti utcákon sok a kéregető. Úgyszólván egyik a másik szája elől veszi el a falat kenyeret. Néhány élelmes koldus mostanában újfajta módszert talált ki a kéregetésre.

Reggelente beáll egy-egy népesebb bérpalota kapualjába, s estig ott marad. Tanyát üt. Reggel a hivatalba, piacra menő lakók, délben a hazatérők, este a szórakozni indulók vetnek neki néhány fillért. A ház bezárt egység, majdnem olyan, mint a család. Aki bévül van, az már kissé hozzánk tartozik, akit naponta többször látunk, az már ismerősünk, később jó ismerősünk lesz. Azt nem lehet teljes részvégtlenséggel tekinteni, mint bármely jöttmentet, akit az utcán látunk. Azon segíteni illik ...

-i-

1933. március 4., szombat, 5. old.